

CHIẾN SĨ Ý CỦA ĐỨC TIN CÔNG GIÁO

Giosuè Borsi là chiến sĩ Ý, sinh năm 1888 tại Livorno (Tây Bắc Ý) và tử trận tại chiến trường Zagorsk (Liên Bang Xô-Viết) năm 1915, hưởng dương 27 tuổi.

Giosuè Borsi mang cùng tên với vị đỡ đầu Rửa Tội là thi sĩ Ý thời danh Giosuè Carducci (1835-1907). Một năm trước khi qua đời - năm 1906 - thi sĩ Carducci nhận giải thưởng Nobel Văn Chương.

Tuy còn trẻ, Giosuè Borsi đã sớm nổi tiếng trong ngành báo chí. Thế nhưng, Borsi là nhà báo vô thần, ăn chơi trác táng. Rất may là vài tháng trước khi thế chiến thứ nhất 1914-1918 bùng nổ, Borsi hồi tâm hoán cải, trở về với Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền. Từ đó chàng vẫn tiếp tục sự nghiệp văn chương, nhưng tâm hồn chàng hoàn toàn thuộc về THIÊN CHÚA. Giosuè Borsi hân hoan khám phá ra thế giới mới: thế giới của tình thương và của hạnh phúc. Chàng vui sống và yêu đời.

Nhưng trước hết và trên hết, chàng yêu THIÊN CHÚA hết lòng, hết sức và hết trí khôn. Xin trích dịch đoạn văn ký giả Giosuè Borsi bày tỏ tình yêu với Đức Chúa GIÊSU như sau.

.. Chiều nay, con chỉ muốn thưa chuyện cùng Chúa về Tình Yêu mà thôi, bởi vì, suốt ngày hôm nay, con yêu mến Chúa nhiều lắm, lạy Đức Chúa GIÊSU. Con yêu Chúa và yêu tận tình, ít ra trong cái giới hạn sức lực nhỏ bé của con và trong cái khô khan nguội lạnh nghèo nàn của con. Chúa thật nhân hậu từ bi khi để cho chúng con yêu mến Chúa! Yêu mến Chúa thật dịu dàng êm ái biết bao! Yêu mến Chúa là niềm vui say sưa ngây ngất! Yêu mến Chúa, con không bao giờ no thỏa, ôi lạy Đức Chúa GIÊSU nhân từ, Vị Thầy dấu ái, Người Cha đáng kính, Người Anh quý mến, Phu Quân mong ước, Người Bạn chí tình và là Vị Bảo Trợ duy nhất! Chúa khuyến bảo, khuyến khích và ban sức lực. Chúa là Hồn của linh hồn con, Tim của trái tim con và là niềm dịu ngọt của lòng con. Không bao giờ con có thể nói cho cùng, bày tỏ cho hết nỗi niềm của con cho Chúa. Ôi con dại dột biết bao trong tuổi trẻ, bởi lẽ con đã ngây ngô trút bỏ trọn lòng mình cho các thụ tạo, cũng bất xứng như con! Con đã trao trái tim con cho loài thụ tạo mà lại quên không dâng cho Chúa!

.. Nếu con từng chìm sâu trong vực thẳm của tính hư tật xấu thì giờ đây, con có đủ lý do để vươn lên thật cao trong việc thi hành nhân đức. Nếu con từng ngu-đần phí phạm thân xác con, thì giờ đây con phải tìm mọi cách để đền bù, thanh tẩy và dâng hiến mình con cho Chúa, ôi lạy THIÊN CHÚA dấu ái của lòng con. Con thuộc về Chúa, hoàn toàn thuộc về Chúa. Con chỉ muốn sống với Chúa, chết vì Chúa và tái sinh trong Chúa, ôi lạy THIÊN CHÚA nhân lành. Lạy THIÊN CHÚA là báu vật, là kho tàng của lòng con, con muốn yêu mến Chúa mãi mãi thiên thu. Con yêu mến Chúa, con yêu mến Chúa, con không biết nói sao cho hết lòng con yêu mến Chúa. Bao nhiêu nhịp tim đập là bấy nhiêu tình con yêu mến Chúa. Mỗi ngày qua đi là thêm một ngày lòng con tri ân ơn lành Chúa ban cho con. Và từng ngày trôi qua, tình yêu con

dành cho Chúa trở nên thắm thiết hơn, gạt bỏ sợ hãi để trở nên thân tình hơn, vững chắc hơn, chứ không lỏng-bông trôi-nổi như cái thời nào đó trước kia của con .. A, con rùng-mình nghĩ lại cái thời mà con sống không hề nghĩ đến Chúa, không bao giờ trò chuyện với Chúa, không mảy may cầu nguyện cùng Chúa. Con sống như thể không có Chúa, như thể Chúa không hề hiện hữu! Trong thời kỳ buồn thảm đó, con nói toàn giọng điệu mất-dạy! Ngôn ngữ con là thứ ngôn ngữ bần-thiếu! Rồi con có không biết bao nhiêu là tính hư tật xấu. Con sống phóng-túng, buông-thả ..

.. May mắn thay, giờ đây con được giải thoát khỏi cái bần cùng khổ khổ tinh thần ấy. Con cảm thấy thật hạnh phúc. Con cảm thấy khá hơn, can đảm hơn và tin tưởng hơn. Nhưng đó là tất cả các ân huệ

Chúa ban cho con. Con cảm nghiệm rằng Chúa không bao giờ hứa suông. Trái lại, Chúa luôn luôn ban dồi dào ơn lành cho những ai kêu cầu với trọn lòng tin. Ai gõ thì Chúa mở cho. Ai tìm Chúa thì Chúa sẽ cho gặp. Ôi lạy Đức Chúa GIÊSU, Chúa nhân ái dường nào, Chúa tốt lành biết bao. Không bao giờ con ca ngợi và cảm tạ Chúa cho đủ!

... "Lạy THIÊN CHÚA, từ thánh điện Ngài, xin đoái nhìn, xin nghĩ đến chúng con; lạy THIÊN CHÚA, xin ghé tai nghe, lạy THIÊN CHÚA, xin đưa mắt nhìn xem: vì những kẻ sẽ ca ngợi vinh quang và sự công chính của THIÊN CHÚA không phải là những kẻ đã chết, đang ở trong âm phủ, những kẻ đã trút hơi thở cuối cùng, nhưng là những tâm hồn trăm bề đau khổ, thân xác lom khom rời rã, chân lê bước, mắt lờ đờ, bụng đói lả; lạy THIÊN CHÚA, chính những tâm hồn này mới ca ngợi vinh quang và sự công chính Ngài" (Sách Barúc 2,16-18).

("Colloqui", Milano, Edizioni Paoline, 1965)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt